

ger jo netop op til, at EU skal komme på banen og lave bilaterale aftaler.

Kl. 16.10

Altså, bilateral betyder jo ikke monoterat, hvis jeg må bruge det udtryk. Bilateral vil sige, at der i hvert fald er to aktører, så der er nogen på begge sider, der får noget ud af det. Så hvis nu hr. Rune Lund ville vise sig en lille smule mere fleksibel, lægge nogle af de gamle marxistiske bøger på hylden og forstå, hvad det er, der sker i øjeblikket, tror jeg, vi alle sammen kunne komme meget videre.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Det er jo ikke sikkert, alle forstår alt, hvad der bliver sagt, men så er det fru Helle Sjelle som ordfører.

Helle Sjelle (KF):

Først og fremmest vil jeg gerne understrege, at i Det Konservative Folkeparti ser vi en friere og ikke mindst retfærdigere verdenshandel med fokus på fair trade som et af de væsentligste midler til at skabe en positiv samfundsudvikling for en lang række af verdens udviklingslande. En sådan udvikling mener vi vil bidrage konstruktivt til at skabe global stabilitet og fred overalt.

Derfor synes vi også, det er skuffende, at Dohaforhandlingerne blev suspenderet, men det er jo så væsentligt at understrege, at forhandlingerne netop kun er suspenderet og ikke brudt sammen, sådan som dele af venstrefløjen ellers forsøger at fremstille det. Alle aktører i WTO har tilsluttet sig, at forhandlingerne må og skal i gang igen, og det er jo i hvert fald et skridt på vejen.

Nu venter alle så bare på, hvem der tager det næste skridt, og det drejer sig jo, som også udenrigsministeren var inde på, især om USA, EU og mellemindkomstlandene i G-20, som hver især har nogle krav til de andre aktører for selv at rykke sig fra det standpunkt, som de nu har taget. Doharunden fremstår derfor umiddelbart som en tilsandet og meget fastlåst situation, men dagsordenen står heldigvis uforandret, og det er jo fortsat påtrængende nødvendigt at få den virkeliggjort via nogle konkrete aftaler.

Det gode spørgsmål er så, hvad vi egentlig kan gøre. Udenrigsministeren har allerede nævnt en lang række punkter, hvor Danmark vil arbejde for, at EU slår ind på en stadig mere re-

sultatorienteret kurs i forhold til WTO, og det synes vi naturligvis er udmærket.

Samtidig vil jeg gerne understrege, at vi fortsat ønsker, at løfter til de fattige udviklingslande i WTO overholdes og forbedres, og derfor tilslutter vi os naturligvis også regeringens strategi om, at vi såvel udviklingsmæssigt som handelspolitisk er nødt til at tænke nyt, både her i Danmark og i EU.

Rent handelspolitisk er der tale om en offensiv strategi, der indeholder tre spor. Der er det multilaterale spor, det bilaterale spor og endelig virksomhedssporet, som det også blev nævnt tidligere. Vi skal naturligvis forfølge alle tre spor for derigennem fortsat at sikre dansk konkurrenceevne og vækst.

Vi anerkender således, at det kan blive nødvendigt at supplere det multilaterale spor med bilaterale aftaler, men det er også vigtigt at slå fast, at for os er der ikke nogen tvivl om, at WTO er hovedsporet, og vi mener, at det er i de flestes interesse at opprioritere det multilaterale spor, fordi de mindre magtfulde landes interesser herigennem bedst tilgodeses. WTO er garanten for en reguleret og udviklingsvenlig handel, og det skylder vi de fattigste nationer.

Men vi skylder også de danske industri- og servicevirksomheder en Dohaafte, fordi de ellers går glip af nye og forbedrede eksportmuligheder. Og derudover skylder vi de danske landmænd at liberalisere den globale handel med landbrugsprodukter, hvilket kan få meget lange udsigter, hvis ikke den her aftale bliver genoptaget.

Alt i alt må man således erkende, at der i det internationale arbejde er behov for en særdeles aktiv kurs i forhold til udviklingslandene. Der påhviler alle WTO-lande, men især – synes vi – de stærke spillere som USA og EU et stort ansvar for at vende tilbage til forhandlingerne i en konstruktiv ånd. Det betyder også, at alle parter må være parate til at kaste stædigheden over bord og give de nødvendige indrømmelser, for at der kan skabes resultater.

I Det Konservative Folkeparti er vi derfor glade for at kunne konstatere, at regeringen er parat til at tage den udfordring op, og vi vil gerne give den fulde opbakning til det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ordføreren slipper ikke. Der er et spørgsmål fra hr. Rune Lund.